

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Explanation and teleology in Aristotle's Philosophy of Nature

Leunissen, M.E.M.P.J.

Citation

Leunissen, M. E. M. P. J. (2007, June 26). *Explanation and teleology in Aristotle's Philosophy of Nature*. Faculty of Philosophy, Leiden University. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/12093>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/12093>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

STELLINGEN

*Behorend bij het proefschrift van Mariska Leunissen,
Explanation and Teleology in Aristotle's Philosophy of Nature*

1. Doeloorzaken in Aristoteles' natuurfilosofie hebben nooit causale prioriteit, maar enkel verklarende prioriteit.
2. Teleologische principes fungeren als heuristische middelen voor Aristoteles om doeloorzaken te vinden daar waar teleologie niet onmiddellijk evident is.
3. Volgens Aristoteles wordt een natuurlijk wezen 'geproduceerd' door de doelgerichte handelingen van zijn formele natuur; materiële noodzakelijkheid speelt in dit proces zowel een beperkende als een uitbreidende rol.
4. Aristoteles' theorie van de natuurlijke teleologie beperkt zich tot de werking van de formele natuur van elke afzonderlijke natuurlijke soort; verwijzingen naar een vermeende 'inter-species teleologie' zijn steeds uit te leggen als voorbeelden van 'secundaire teleologie', waarbij de formele natuur van de ene soort van wezens gebruik maakt van de aanwezige potenties in de andere soort omwille van zijn eigen goed.
5. De verwarring tussen *to bou beneka* en *to beneka tinos* heeft de interpretatie van Aristoteles, *Analytica Posteriora* II.11 geen goed gedaan.
6. De personages in de tragedies van Euripides refereren regelmatig aan sofistieke ideeën over taal, werkelijkheid, en de relatie natuur – cultuur; dit maakt Euripides wellicht tot de meest sofistieke onder de tragediedichters, maar daarmee nog niet tot een sofist.
7. Anaximander, testimonium DK12A30, moet eerder gelezen worden als een seculiere variant van het verhaal van de Ark van Noach dan als een antieke voorloper van een Darwinistische evolutietheorie.
8. Etiologische theorieën van functie en adaptatie tonen dat teleologie nog steeds een plaats heeft in de filosofie van de biologie, maar niet noodzakelijk ook in de biologie zelf.
9. Aristoteles' metafysica van act en potentie vormt het antwoord op het 'gebed van kinderen' dat de vreemdeling in *Pl.Soph.*249c10-d4 vermeldt.
10. Promovendi in de wijsbegeerte in Nederland zouden baat hebben bij een nationale onderzoeksschool die zich zowel inzet voor een brede filosofische opleiding van haar promovendi als voor de bevordering van hun deelname aan internationaal onderzoek.
11. De studie van de geschiedenis van de antieke wijsbegeerte is zowel een filologische als een filosofische discipline.
12. Parken lenen zich beter voor amateurvoetbal dan velden.